

Szerkesztési iroda:

Nagy-Becskerek,

Zápolya-utca 1-5 szám,
hová a lap szellemi részét illet
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitsz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólítások intézendők.

Telefon szám 21.

TORONTÁI

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre	12 ft.
Félévre	6 .
Negyedévre	3 .
Egy óra	1 .
— Egyes szám ára 4 kr. —	

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap

vasár- és ünnepnapok kivételével.

Parlamentarizmus.

Nagybecskerek, január 24.

Egész Európában általános a panasz a parlamentarizmus hanyatlása miatt. Az újabb államtudomány e dédelgetett gyermeke, melynek erős, izmos férfiuvá fejlődésében annyira biztak, ime a férfior szilárdsága és határozottsága senyvedő testtel áll szüllibányja előtt. Mert úgy van minden e világon — elméletben szép, csak a gyakorlat, vagy parlamentarizmus nyelven szólva: „a kezelés“ teszi élvezhetetlenné. Az emberi természet gyengesége oka annak, hogy mindent a saját előnyére óhajt kihasználni. Hatalom, népszerűség, dicsőség, vallás és erény, sokszor mind csak arra szolgálnak, hogy egy-egy ember, vagy az emberek tömege fordítsa önző céljaira.

Az emberiség történelme az általános boldogság utáni nemes küzdelem. A földi boldogságot számtalan nagy eszmének érvényre jutásában kereste s az előbbinek csalódása óriási erővel hajtotta kiküzdése felé.

E folytonos törekvés e százados megújuló csalódás teremtette meg a parlamentarizmus elméletét a mai kor számára. Ki egyeztetni a nemzet s az államfő parallel haladó jogait s e kettőnek összeolvadásából megteremteni az államhatalmat, ez volt a cél. S valóban a megoldás nagy sikert jelentett. Az elmélet meglehetősen adta át a nagy művet a gyakorlatnak és sok erős toll, hatalmas elme szolgáltatott orvosságot a csemetének, ha betegségek gyötörték.

Ezen államrend-elmélet fejtette ki az uralkodó felelőtlenségét, magasra emelve ez által az államfő tekintélyét; ez egyeztetette ki a végrehajtó hatalom azon állását, hogy az uralkodó jogkörének lett egyik tényezője, a nemzet jogaival, megteremtve a miniszteri felelősséget; ez építette fel a mai államjogrend azon szilárd épületét, melyben eddig ellentétes két erő oly szépen megfér: az államfő s a nemzet jogkörének

egy szerves egységé egyesítésé által. — S ime, az épület inog, az erők egyenetlenkednek s az államok közléte beteg.

A diagnózis nem volna oly elszomorító, ha a gyakorlat egyes kezekben lett volna s nem az egész nemzet körében jelentkezne. Ha egyes emberek az önzés régi gyengeségének engedve soványították volna el, a történelem könnyen mondaná ki ítéletét, de a nemzetéről szólva, vigasztalan az eredmény.

A súlyos ítélet ugyan így szól: a vén Európa sem szellemileg, sem erkölcsileg nem érett meg a parlamentarizmusra. Az emberi természet gyengeségei, melyek az élet egyéb oldalait is annyira megrontották, a közjó érdekéért kötelek tevékenységre is a maguk bélyegét nyomták. Az ember nem képes egyéni óhajairól és céljairól megfelekedni s a maga kis hányadrészével egy egésszé egyesülni akkor sem, ha azt közérdek, nemzet, haza, vagy a közboldogság kívánja.

S az ítélet szavaiban benn van az orvosság megnevezése is. A nemzet szellemi és erkölcsi nevelése az, mely képesíti a parlamentarizmus áldására. Erkölcsi tisztaság, értelmi erejében általánosan szilárd nemzet az, mely méltó parlamentet teremt s az oly parlament életképes, erős és erkölcsileg is érintetlen, mely életerőben duzzadó, hatalmas nemzetet érez háta mögött. Mert a parlament bírja a nemzet, ítéletét munkássága felől a választásoknál aránylag rövid időközökben mondja ki s kezében az erő, hogy ítéletének végrehajtását azonnal megtegye.

A szellemi nevelés terén viszonyaink fokozatosan javulnak, ámde nem úgy, a mit azt a fejlődés törvényei kívánják. Az államok milliókat áldoznak a hadseregbe békében is, a közoktatásé a morzsa, mely a bőven terített asztalról le hull. A néptanító nyomorog s hivatásának példa-adó oldalát nem képes betölteni; az oktatás módjában még mindig képtelen megfelelni a követelményeknek; az állam anyagilag is szűkmarku, hogy kielégítse a legsürgetőbb

szükséget is. A hanyatló XIX. század gyerekeiben bizik és nem értelmi erejében.

Az erkölcsi élet képe még szomorítóbb. A vallásosságnak csak pislogó mécsvilága ég a nép szívében s helyette a törvény, az államhatalom nem tud új lélekvezérlőt teremteni; a felsőbb osztályokban az igazi, erkölcsi lényt alkotó műveltséget hiába keressük.

A XIX. század siratja a vérszegény parlamentarizmust, orvosszerzeit pedig elszedi tőle.

A zichyfalvi kerület. A képviselőház elnökétől vett értesítés folytán dr. Dellimanics Lajos alispán, a központi választmányt az új választási előkészületek megtétele végett f. hó 29-ére egybehívta.

HIREK.

Tájékoztató.

- Február 1. Tüzoltó bál.
- Febr. 1. Nagybecskereki takarékpénztár közgyűlése.
- Febr. 2. Népbank részvénytársaság közgyűlése.
- Február 8. Athletikai club bálja.
- Febr. 8. Torontálmezei takarékpénztár és hitelbank közgy.
- Február 9. Vöröskeresztesegyleti közgyűlés.
- Február 10. Közigazgatási bizottság ülése.
- Február 13. Jogász táncestély.
- Február 18. A kaszinó dalárda vig. estélye.
- Április 6. Táncmulatság az árva-ház javára.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van; nők részére kedden és pénteken délután.

A Gana-gyár építési irodája az Uri-utczán, a Schuwer házában van.

Az anyakönyvi hivatalból. A nagybecskereki anyakönyvi hivatalban a legújabbban a következő bejelentések történtek:

Házasságra lépnek: Pivarszki Teofil (g. k.) földmives és Kracsun Lyubicza (g. k.) Nagybecskerekéről. — Szuvacsarov Pal (g. k.) földmives és Kirtyanszky Katalin (g. k.) N. Becskerekéről. — Franczend Ádám (r. k.) kőműves és Gász Katalin (r. k.) N. Becskerekéről. — Franzen Henrik (r. k.) szabó és Brenner Anna (r. k.) N. Becskerekéről. — Lischka István (r. k.) kereskedő és Paulicsek Mária (r. k.) N. Becskerekéről. — John Lajos (r. k.) vasesztergályos

A „TORONTÁI” TÁRCZÁJA.

Az álom.

— A „Torontál” eredeti tárczája. —
Írta: Várkonyi Béla.

I.

Mielőtt a mindenható az első embert megteremtette, az angyalok fejedelmétől akarta hallani, mily véleményt táplálnak azok az isten legjelesebb teremtménye felől.

„Oh végtelen jószág! — mondá szeliden a békés angyala, ne teremtad őt, mert tesvérrel fogja beszenyezni szent szellemed halhatatlan részét.”

„Saját képedet, a örök igazságot hazugságokkal fogja befertőztetni”, — mondja az igazság angyala.

„Halátlan lesz irántad, oh irgalom Istene!” — mondá alázatosan a hála angyala.

De be sem végezték szavaikat, midőn a jószágos atya legkedvesebb gyermeke, a könyörtű lelt angyala lépett trónja elé s térdre borulva esdekelt: „Alkosd őt, oh legszentebb felség; alkossd saját képedre és tedd szereteted részesévé s ha majd minden szolgád elhagyná őt gyarlóságai miatt, én felkeresem azt az álom és enyészet angyalával. Szeretettel örködünk felette s megtisztítjuk vétekeit; szívét nemes bitjük, fáradozásait könnyítjük, hogy el ne csüggedjen. Ha majdán szent törvényed elhagyná, könyörülettel töltöm be lelkét; ha jogaival viszályba esne, megismertetem vele a béke és igazság forrását. Tegyed, oh jószágos atya! az irgalom örök kutféjét.”

— Legyen! — mondá a mindenható; de sugald lelkébe ama tudatot is, hogy szolgálj közül csak ti hármán méltattatok őt az életnek, hogy a könyörület nyújtott neki éltető anyai emőket s az álom adja legtisztább örömeit; de ha gyarlóságai miatt a bűn súlya alatt lerokkadna, a halál adja meg neki csendes nyugalmát.

Az Ur megteremtette a „legyen” szavával az első emberpárt, a teremtés büszke koronáját. Czelokat jelölt akaratainak. Nyugalom volt szívükben, csend, béke honolt körülöttük.

Az volt a valódi világbéke ideje! . . . A tigris szíve éppen oly szelid vala, mint a bárányé, a kigyó is galambártatlanságu volt. Az életküzdelem zaja nem gyötörte az embert s a paradicsomi boldogsághoz elég volt a kies berek, a hívős forrás s egy férfi és egy nő. Igézzel volt telve a levegő s az örökös tavasz verőfénye hirtette be szívárványos sugarakkal az első emberpár szívét. A bűn és sötétség ekkor nem létezett; a barlang mélyét is a fény derűje aranyozta be akkor. A természet ünnepe, ho a Eva tekintete tévedt. A teremtés remekét az égi hatalom, a földi üdvösség minden bájával elhalmozta.

Hosezu arany színű szőke haja csábítólag rejtette el a menny üdvét s a pokol kárhózatát. Szenvedélyei és érzései öntudatlan egyszerűségükben pompáztak. Telt karcos természetét a nőieség nemes varázsa hatotta át s a kéjgyönyört áradó kebel hullámszája a szüzsies szerelem kéjes vágyától vonaglott. A bűvös szempár is az ártatlan lélek fényét ragyogta vissza.

Eva maga volt a megtévesztült költészet. Hangjában, kacajában csodálatos individualitás csengett; apothecozisa volt az a hangok harmóniájának.

Oh! ennek a hangnak hallatára rettent először össze Ádám, az akarat és erő megtévesztése; ettől lobbant fel keblében azon érzelem, melynek sikereiért oda dobta férfias önbizalma egész erejét s vak erélyvel szállott kemény harcra saját szívével! Ekkor kezdődött az örökös harc, a remény folytonos újjábredése és temetése. A paradicsom idill elűzte a földről a tiszta boldogságot. Ádám szívében meggyengült a hit ereje, mert ő az életfájának gyümölcséből akart enni, nem tudván, hogy a tudás a szívet megrontja, talán hatalmassá, de önzővé is teszi az embert. Ingerelte a bűn, csábította az alkalom; nem rettegett fellázadni istene ellen, nem félt a súlyos életgondoktól. Ohajtotta az élet ragyogó káprázatát: a nőt magának vallani. Oh! mily kedvesnek érezhette szíve csillogó illúzióit, mily magasan lotoghatott önbizalma, ki nem a paradicsomi boldogságot, hanem a szerelem üdvét kereste!

Már most szíve olthatatlan lángja nem teremtő Istenéért, hanem Eváért lobogott. Vétkezni, szenvedni s elveszni örökre, élni, küzdeni s meghalni az élet hármas alaptörvényévé lőn. Mindent áldozni, csak birni azt ki az élet eszményítése: a nőt. Ádám is szíve felfakadó vágyainak utmutatását követte, mely erősebb volt mint az isteni törvény.

Nem törődött, de oh! hogy is törődhetett volna ő felébredt lelkiismerete ostorcsapásaival! Ajkai Eva után sohajtottak, szeméi epedve keresték lábnyomát. Hah! miféle akarat állhatott volna ellent az oly megragadó közvetlenségnek, bájnak és alkalmnak s az azokban rejlt csábító varázsnak?! Gord, tépelődés, hódolat, hála és szeretet képesek lettek volna e ily magasztos teremtménytől távol tartani őt! . . .

Sz. v. V. v.
3701 3714
1 2 3 1 2 3
310 400
324 416
336 428
352 447
418 505
432
456
516
544
556
568
616
620
1045
630
Csak keddi, péntek és
vasárnapokon közlök.
Viszsa
V. V. v.
1 3511
3 1 2 3
608
612
511
456
454
485
428
412
361
338
315
259
248
235
224
217
210
1130
1230
V. V. v.
11 3213
3 1 2 3
30 320
05 347
20 400
40 418
57 449
55 529
18 552
51 802
50 630
8m-v.
4001
1 2 3
200
216
235
306
334
410
427
439
460
507
518
535
1130
824
en idő
közép
onáln
annak

és Wagner Teréz (r. k.) N. Beeskerekről. — Czveity Radivoj (g. k.) és Stojadinov Katalin (g. k.) N. Beeskerekről. — Rettinger János (r. k.) mézárós és Wersching Julianna (r. k.) N. Beeskerekről. — Tabakov István (g. k.) földműves és Mircs Darinka (g. k.) N. Beeskerekről. Született: Ifj. Eckstein Vilmos (izr.) raktárnok Sándor fia. — Momirski Efrém (g. k.) napszámos Milorád fia. — Ambrózy László (ág. ev.) kir. törvényszéki telekkönyvvezető László fia. — Vorgity Radivoj (g. k.) napszámos Vujin fia. — Mucz János (g. k.) földműves Voja fia. — Egető János (r. k.) földműves János fia. Meghalt: Papity Bogdán (g. k.) 18 éves munkás tüdővész köv. — Ruzsa András (r. k.) földműves 3 éves Verona leánya hörghurutban. — Meszian Gáspár (r. k.) fuvaros 68 éves korában tüdőlegdagban.

— A pécsi püspök betegsége. Hirtelen fordulat állott be — mint már közöltük — Dulánszky Nándor pécsi megyéspüspök betegségeben Karácsony óta némileg könnyebben érezte magát és egy tünt föl állapota, mintha szívós, erős természete tovább is képes lenne a betegségnek ellentállani. A napokban már rémlátásai támadtak és éjjelenként föl-fölrezzent álmából. Tegnap egész napon át aludt s az éjet is mély álomban töltötte. Semmit sem tudott magáról. Tegnap az orvosok szelühűdést konstataáltak. Vérkeringésében zavar állt be és fejének alsó részét érte a hűdés. Az orvosok reménytelenül állanak a beteg ágya mellett s a püspök környezete el van keszülve a katasztrófára.

— A mezőgazdasági statisztikai adatok felülvizsgálását teljesítő törvényhatósági bizottság ma tartotta meg alakuló ülését az alispáni kisteremben. Felolvasásra kerültek a párdányi és törökbecsei járási bizottságok statisztikai munkálatai, melyek némi módosítással rendben találattak.

— Hitközségi választások. A nagybeeskereki izraelita hitközség képviselőit és előjáróságát a jövő hónap folyamán fogja megválasztani. A közgyűlés által kiküldött választó-bizottság a választók, jegyzékét összeállítja, mely folyó hó 29 étől kezdve egészen február hó 6 áig a hitközség irodájában mindenki által megnézhető.

— Haragos a tenger. A keleti tanulmányuton levő dr. Platz Bonifác tankerületi főigazgatótól levél érkezett ma a főigazgató egyik szegedi barátjához. A főigazgató e levélben a tenger haragos volta miatt panaszkodik. Rendkívül megviselte az utasokat a tenger folytonos zajlása, s ahajón való hanykodástól mindannyian oly állapotba jutottak, a mely állapotot oly festőien irt le Heine, „Nordsee“ költemény ciklusában. A hajósokat a görög tengerparton érte a vihar, de az átmeneti állapotot kiheverve, immár Alexandriát is elhagyták s Kairó felé hajóznak.

— Zuzmara. Reggel, hogy leszaladt a keneső egy pár fokkal, a hirtelen hideg mindent befutottatott fehér tuskés zuzmarával. Nagybeeskerekről csak ma reggel sült ki, hogy mennyire össze van drótozva. A hány sürgöny és távbeszélő huzal van a mi

városunk házai közt, az ma mind nagyzási hőbortba esett. Megvastagodott, megferehedett és kötélállítókra vett fel. A távbeszélőn lehetett leginkább észrevenni ezt a hőfokváltozást. A telefon meghűlt, elrekedt és a fagyos huzalokon keresztül futó hang ugyancsak reszketett, mikor az ember füléhez ért; persze fázott azokon a jeges drótokon. Beszéd közben nem tudunk elgondolni, hogy miért beszélnek a központból olyan szakadovottan, mint a ki sirni akar és elfojtja a csuklás a szavát. A hideg egyébként nem olyan nagy már, mint a napokban volt, el lehet menni az utcákon anélkül, hogy lefagyyna a fülünk, legföljebb az orrunk pirosodik meg egy kissé, a mely kellemetlen állapotot azután arra használják fel a poétikusabb kedélyűek, hogy jó-rossz élczekeket faragjanak reá.

— Eljegyzés. Nemes-vitai Viosz Mihály, a felső-torontali ármentesítő társulat hívatátnoka, eljegyezte Brankován Helén kisasszonyt N. Szt. Miklóson, Brankován Döme Nagy-Becske városi tisztviselő nővérét.

— A mendikáns. Egy csinos külsejű fiatal ember járt a napokban házról házra a városban, bekopogott szegényekhez, gazdagokhoz egyaránt és megható hangon mesélte el, hogy ő mendikáns diák, a ki csak úgy képes fentartani magát, ha a könyörületes emberbarátok segítyezik valamivel. Oyan megindítóan indott beszélni, annyi érzéssel adta elő panaszát, hogy ugyyszólván egy házból sem bocsájtották el anélkül, hogy ne adtak volna neki. Később azután már nagyobb dologra is vetemedett a mendikáns Elment egy általánosan ismert beeskereki orvos házába és előadta, hogy a doktor ur kéreti a nagy téli kabátját, mert mire este hazamegy, már ugyancsak hideg lesz az idő. Persze nem adták neki oda a kabátot, hanem ez a kísérlete már gyanut keltett s mintha ettől kezdve a sors is ellene játszott volna. Egy főgymnáziumi professzornak azt mesélte, hogy tavaly itt járt a nagybeeskereki gymnasiumban s mikor a tanár ur sehogysem emlekezett vissza, hogy ő lett volna az „osztályfőnöke“, a diák ur leforrázva süntörgött tovább. A rendőrség szemtetetett rá és tegnap letartóztatta, a mikor hosszabb telegram-levélváltások után kijűlt, hogy Zicherman Dávidnak hívják és nem mendikáns, hanem valami elzűlött kereskedőlegény fele. A rendőrség hazatoloncololja illetőségi helyére.

— Kut a konyhában. Szegedről írják: A Viola-utca 9. számú hazat úgy égitették hajdan, hogy a meglevő mély kut a konyha közepén maradt. Ez állapotról most szerzett tudomást a hatóság, midőn Bálint József házában azon lakója, kinek a konyháján a kut van, majdnem gyermeke életével fizette meg a kut ott lételet. A gyermeket ugyanis a lábánál fogva kapták el, midőn már fejestől bukott le a kutba. A főkapitányság a veszélyes helyen levő kutat a mérnök-ség utján betöméti.

— Tűzoltók a millenniumon. Az országos tűzoltó-szövetség választmánya most bocsátotta ki körlevelét a hazai tűzoltóságokhoz, melyben felhívja őket, hogy a millenniumi tüzoltó-felvonulásban és versenyekben minél számosabban vegyenek részt. A fővárosi és vidéki tűzoltó-testületek közül már eddig is többen jelentették csatlakozásukat.

— Orgyilkosság nyílt utcán. Ó Bescén nyílt utcán agyonverték tegnapelőtt Grubánov Szimó odaváló gazdát. Ott találták meg holtan egy szatócsbolt közelében. Baltával üthették agyon, mert a fején két isszonyu vágott sebet találtak. A csendőrség tegnap elfogta a Preradov testvéreket, a kik régi haragosai voltak a meggyilkoltak. Azt hiszik, hogy ők végezték ki Grubánovot.

— Zsidótemetés harangszóval. A vallási türelemnek szép példájáról ad hirt a „M.“ Mint nevezett lap írja, Gyöngyös Melléken a napokban temették el a község rabbiját, a ki nagy népszerűségnek örvendett a helységben, a menyinyiben a lakosság valláskülömbőség nélkül szerte. A halotti szertartás után, mikor a holottas szekerre emelték a koporsót, megkondultak a református templom harangjai és így harangszó kísérte a megboldogultat a temetőig, hol az odaváló református lelkész mondott emelkedett hangú beszédet.

— Egy ember a mult századból. Szabadkáról írják, hogy egy derék öreg bácsit tetek ott a napokban a földbe, aki a mult században látta meg először a napot. Bartus Józsefnek hívták az Abrahámi életkort ért öreg urat, aki 105 esztendeig nézegette ezt a világot jó egészségben. Ritka erős, szívós életű ember volt. Olvasni nem tudok már, szokta volt mondogatni de olvasni nem muszáj. Enni és inni azonban jól tudott a százados öreg az utolsó napokig. Nagyszámu család, rokon és ismerős kísérte ki az örökös nyugvóhelyére.

— Elfogott cigánykaraván. Egy veszedelmes rablóbanda elfogatását jelentik Topolyáról. A szegedi kerületi csendőrség topolyai őrsége az érdem, hogy egy messze szétágazó zsvány-szövetségű, mely rövid idő alatt többek között 5—6 templomot rabolt ki, megszerzadította az alföldet. A rabló cigány-szövetkezet Kolompár József nevű czinkostárs szolgáltatta ki, akit a topolyai csendőrök tegnapelőtt láttak ruhát árulni az ottani piacon. Ezen alkudozott egy asszonyval, amikor a csendőrök ráakadtak a régen keresett zsványra. A vén cigánynak nem volt ideje elmenekülni. A csendőrök fagatni kezdték s ő mindent bevallott. Elmondta, hogy ő egy messzeágazó betörő bandának a feje s a környékbeli községben a betöréseket ők követték el. Harminczöt cigány tagja a bandának a kiket a topolyai, bajsai, zentai és ludasi vajdaságból toborozták össze. A csendőrség azonnal hámmotozást tartott s feltűnő sok árucikket, tollat, ruhaneműt és pénzt is talált a cigány-

Ha az ég csillagaira tekintesz fel ember s a tengert cseppjeire osztaná, avagy a föld minden szál fűvét virágát azokhoz számlálnád: anynyi Adam közül volna-e egy is, ki ne vétkezett volna érte? Vajjon mibe biznék bölcseségünk, midőn a jövő vigasztalhatlan képe még éppen oly ismeretlen volna előttünk, mint a mult tapasztalatai? Adam is ember volt: a jelennek élt.

II.

A nyárias napsugár a lótosz-virág kelyhében ragyogott, az enyhe szellő szerelemről sutogott, viragillattól volt terhes a levegő. A pálmák és cyprusok lombjai ölelve fonódtak össze. Romboló vihar nem háborgatta a boldog ösztölök nyugalmát. Az élet hajnalán minden békés és csendes vala, csak az első emberpár szívében dult a vihar.

Párázó hevüléssel lüktet Adam vére s Eva ragyogó szemében, a kikelet eme varázsában is, nyugtalanság tüdőkölt. A pir, a vér áttetsző rózsája futotta el hófehér testét, ki szűs lelkének minden vágyával viszont szerette Adamot. Adam küzdeni, Eva szeretni vágyott.

Alkonyodott; az éj bontogatta fekete szárnyait, a nap utkaszó hősege helyett, annak életető melege sugárzott. A szél erősen rázta az éden fáinak lombkoronáit s a lehulló csillagok az első éj, az első csillaghullás. Ez volt borult ég is siratta volna az elveszett paradicsomi boldogságot.

A villám fénye fel-fellobogott s menydörgés reszketette meg a viharos éjszakát; olyan lehetett az, mint a kétségbeesés örült kacagása. Egyetlen biztató csillagot sem lát a megrémült

emberpár s az Eva kezében elhervadt rózsaszirmat elragadta az enyészet szele. Ez volt az első hervadás! . . .

Megdöbbenve nézik a szokatlan jelenséget, mit megérteni nem tudtak. Mig szívében a szerelem lángolt s a bűn diadalától ittasulva a vágyódás szomját érezték, addig lelkük nem talált nyugalmat. Félték attól a nagy szellemtől, aki kioltá a napfényét s elküldé a vihart a sötét éjszakába.

Adam a néma fájdalomtól leverve tünődve áll; a bűn tövise szívébe szakadt. Az ég dörgésében hallja az Ur hívó szavát s érzi feltámadt lelkiismerete kínos vadját. Gyarló, bűnös emberek voltak immár.

Majd elcsendesült a vihar. Megismerték a mindenható hatalmát, ki a világot éppen úgy rombadöntheti, mint a hangyafészket. Az ösztölöket a fáradtság érzete lepte meg, nyugalomra vágytak.

— Eva — szólott Adam — erőm elhagy, szemem homályosul, szívem remeg. En is elhervadok, mint ama rózsaszirm. Isten büntet engem hálátalanságomért! Lehajtván fejét, bezárult szemekkel s látóló ég ajakkal borult Eva keblére. Lelkét, szívét, az eltűnt boldogság emléke nyomja és sebz véresre, a mardosó öntudat a bűnégető bélyegét süti eltorzult vonásaira.

Eva is remeg. A szél panaszosan süvölt a fák között s a mindinkább sűrűsödő homályban minden fa és bokor nyugtalan éjürrémmé változik felzaklatott lelki szemei előtt. Kezeit összekulcsolva, leomló aranyhajával elfedte Adamot s fejét az életfájához támasztva, félálomba szenderült.

Ekkor emelkedék fel mohos ágyáról az

álom anyyala s a mindenható elé járulva így esdekelt:

— Oh! atyánk irgalmaz nekik, kiéd mily szerencsétlenség, engedd, hogy enyhülést vigyek számukra.

— Tégy, mint mondád — hallatszott as ur szava — ti hárman gondviselitek őket. Legyetek hozzájuk könyörültesek.

III.

Az álom és halál anyyala, az emberiség két szelid nemtője egymást átkarolva siettek a fáradt emberpárhoz. Utkösbén így szólott az első:

— Hagyj engem egyedül mennem testvérem. Előbb jótékony álommal szoktassuk őket az enyészet eszméjéhez.

A két nemtő csendesen virrasztott álmaik felett.

— Mily boldog vagyok, hogy titokban jót tehetek velük — mondá az álom anyyala; — ha felébrednek áldani fognak, mint jó barátjukat.

— Valóban boldog vagy! — szóla fájdalom hangon a halál anyyala — kinek könyresgett szemében. En nem örvendhetek így, tölem félnék, ellenségüknek néznek.

— Ne aggódjál édes testvérem, a te hivatásod is az, mi az enyém. A feltámadáskor téged is mint jóbarátot fognak áldani.

A két nemtő még szorosabban karolta át egymást. Az álom hiv barátja lön az embernek. Körülszövi arany hálójával lelküket s enyhíti a sivar ébrenlételet. Azután álmotak sokat ébren is, alva is, mig el nem jött a csendes és örök nyugalom anyyala: a halál.

Midőn reggel felébredtek azt gondolták, hogy ismét az édenben vannak; — pedig az elveszett örökrel . . .

nyoknál. A diszes karaván most már a topolyai járásbirtóság börtönében hűsöl. Vezérük bevallotta, hogy két évvel ezelőtt az adai, topolyai, csantavéri, hegyesi és ó-bécsi zsidótemplomokba is betörték és a perseyeket kiűritették, sőt ezüst dísz tárgyakat is elvittek. S most két héttel ezelőtt a topolyai albiró házáat szintén 8k rabolták ki, mely akkor igen nagy feltűnést keltett.

— A jégről. Tegnap délután kiküldtük szenzációban utasó riportertünket a jégre. Eleinte vonakodott; azt mondta: nincs neki olyan jó dolga, hogy a jégre menjen táncolni! De végre mégis vállára vetette kocsolyáit és kirobogott a jégpályára, ahonnan ma reggel a következő tudósítást kaptuk tőle T. Redakció csak egy kutyanyelven írhatok pár sort, mert a többi odafagyott a jéghez. Amint ráléptem a jégre, rögtön láttam, hogy itt nagy szenzáció lesz. A pálya ugyanis tele volt jégről pattant tüzes szemű szép leányokkal, a kiknek nyomában lángoló szívű urak és urfiak vágattak, úgy hogy az egész pálya a 11 fok hideg daczára erősen olvadozott. En a mentőkért akartam telefonozni, de mivel Nagybecskerekben még nincsenek mentők, az athlétáknál pedig telefon; — nyomban értesítettem a már-már fellobbanó veszedelemlől a tüzőoltókat. A derék tüzőoltók egyenest száguldottak a jégre, ahol engem meg akartak lékelni (ez a lincselni magyarsítás), mert nem találtak tüzet a jégen. Pedig tessék elhinni t. redakció, hogy sok szív gyúlt szerelemre a jégen; hallottam forró vallomásokat, olthatatlan vágyak sóhajtásait és nem egy delejes szikra pattant át szemből szembe, míg a boldog párok egymáshoz simulva karikáztak végig a síma jégen. Hát tehetek én arról, hogy mindezt a tüzőoltók nem vették észre, a mamák pedig nem voltak hajlandók a bajt keletkezésében elfojtani!

— Egy iparlovag öngyilkossága. Néhány hónap előtt nagy feltűnést keltett Aradon egy elegáns külsejű, gavalléros megjelenésű fiatal ember, Simay Gyula letartóztatása, a ki mint gróf és tartalékos huszártiszt szélhámoskodott a városban, másutt pedig mint a „Magyarország“ munkatársa szedett fel nagyobb összegű előfizetési pénzeket, míg a rendőrség letartóztatta s miután magánczég kárára követelt el sikasztásokat és fel nem jelentették, eltolonozolták illetőségi helyére, Belényesre. Kolozsvárt folytatta nem sokára üzemeit, de itt is hamar elcsípték és eltolonozolták. Most következett volna az igazságszolgáltatás elkövetett bűneiért, de Simay előbb itélt önmaga fölött, agyonlőtte magát Orsován, a Duna-szállodában. — Az öngyilkossághoz kompánistát is keresett s talált is magához méltó elszállított embert Füzy Ernő okleveles jegyző személyében, a ki azért vált meg az élettől, mert elvesztette tisztis rangját. Mind a ketten egy szobában egyszerre lőttek agyon magukat. A rendőrséghez közös levelet intéztek s ebben a kérelmüket adják elő, hogy ne boncolják fel őket és a náluk talált pénzből rendezzenek nekik diszes temetést.

Irodalom és művészet.

* Millenniumi történet. A „Athenaeum“ r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története“ című tíz kötetes nagy munkából (millenniumi kiadás) megjelent az 53., 54. és 55-ik füzet, a melyek a harmadik kötet („Az Anjou-Ház és Örökösai“) befejezést nyert. Most gyors egymásutánban meg fog jelenni a második kötet („Az Arpádok kora“) többi hiányzó füzet, úgy hogy a második kötet is rövid néhány hét alatt teljes lesz. És a most megjelent három füzet is pazar gazdagsággal van kiállítva. Közölve vannak ezekben a füzetekben a hussziták betörése, a török elleni védelemre, Zsigmond császár és király utolsó éveire, majd Albert király rövid uralkodására vonatkozó összes feltehető történeti emlékek. Mindjárt a pompás műmellékletek ragadják meg figyelmünket. Az 53. füzet egyik igen érdekes műmelléklete „Valois Lajos kiköszaroztatása és Zsigmond esküvője“, egy középkori színes kép, mely Froissart krónikájának boroszlói kódexéből van átvéve; a másik műmelléklet pedig „Zsigmond római császárrá koronázása“ jelenetét tünteti fel a romai Szent Péter templom ércskapuján levő domborkép után. Az 54. füzet egyik műmelléklete kiváló disznél, a másik pedig magyar történeti jelentőségénél fogva különösen érdekes. Amaz Albert királynak a bécsi udvari könyvtárban őrzött „Viridarium Imperatorum et Regum Romanorum“ című codex első lapját mutatja színes hasonmásban; emez pedig „A francia király esimeradománya Garai Miklós részére“, — a báró Mednyánszky-család levéltárában őrzött eredeti után készült tökéletes rajz. A szövegekpek közül fel kell említenünk a következőket u. m.: „Basel középkori képe“ (Schedel Világkrónikájából); — „Pozsony VI. századi térképe“ (A Reider-féle bambergi térkép-gyűjteményben); — „Zsigmond császár a kölni dóm oltárképén“

(Gochner István egykoru festménye után); — „Albert király“ arcképe az ambrasi arcképgyűjtemény eredetije után; — „Albert király nagy pecsétje“, — „Nassmely“ látképe; — Albert király kútja Nazzmelyen; pompás tájkép, mind kettő Csarna Károly eredeti rajzában stb. Egyes füzetek ára 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr. Félévre (24 füzet) 7 frt 20 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben. Az előfizetők minden szombaton egy-egy füzetet kapnak.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése 1896. január 24-én.)

Budapest január 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén folytatva a költségvetés tárgyalását, első szónok volt Ivánka Oszkár, a ki röviden indokolta szavazatát, melylyel a tételt nem fogadja el.

Szalai Károly ezután határozati javaslatot nyújtott be, mely szerint a belügyminiszter utasítsa meg a megyék részére felvett 462,000 frtot?

Perczel belügyminiszter válaszában kiemeli, hogy a határozati javaslatban kívántaknak a legnagyobb készséggel meg fog felelni. A békére vonatkozólag megjegyzi, hogy Bánffy miniszterelnök holnap felel Apponyi beszédjére.

A Ház a tételt elfogadja.

A főispánok tételénél Ugron természetesen nem mulasztotta el felhozni Miklós Gyula borsodi főispán vasuti koncesszióját, a mely a Magyarország mai számában jelent meg. Határozati javaslatot ad be, a mely szerint a főispánok saját megyéjük területén ne nyerhessenek vasutépítési engedélyeket.

Babó Emil szintén határozati javaslatban utasítani kívánja a kereskedelmi minisztert, hogy az erre vonatkozó iratokat a Háznak bemutassa.

Daniel kereskedelmi miniszter erre annak kijelentése mellett, hogy semmi oka nincs a titkolódzásra, az iratokat a Ház asztalára teszi, mire

Babó Emil visszavonja határozati javaslatát.

S hogy a határozati javaslatoknak valahogy vége ne szakadjon, Ivánka Oszkár határozati javaslatot nyújt be a főispáni nyugdíjak megszüntetéséről.

Perczel belügyminiszter kijelenti, hogy Miklós Gyula főispánt táviratilag nyilatkozattételre szólította fel, a mi holnap meg fog történni.

A király részvéte.

Budapest, január 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Bécsből telegrafálják, hogy ő felsége hir szerint az angol királyhoz részvétvtáviratot intézett Battenberg herceg halála alkalmából.

A borsodi vasut.

Budapest, jan. 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Miklós Gyula borsodmegyei főispán nyilatkozatot tett közzé, a mely szerint Szabó József 6t rutul megcsalta s róla rágalmaszt terjeszt, a miért még decemberben bünyenyítő feljelentést tett ellene.

Fejedelmek a csár koronázásán.

Budapest, január 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A moszkvai koronázásra, mely május 24 én lesz, a következő fejedelmi személyiségek jelentették be személyes részvételüket: Keresztély dán király és neje, a walesi herceg és neje, koburgi herceg és neje, a hesseni nagyherceg és neje, a szászweimári herceg és neje, a cumberlandi herceg és neje, Albert porosz herceg és neje, a román trónörökös és neje, Battenberg Lajos herceg és neje. A pápát, mint tegnap már említettük

Agliardi bécsi nuncius fogja képviselni, Ferenc József ő felségét Károly Lajos kir. herceg, Vilmos császárt fivére Henrik porosz herceg, az olasz királyi párt pedig az aosztai herceg. Minden valószínűség szerint a görög királyi pár is jelen lesz a koronázáson, bár megérkezésük még nincs bejelentve. A szultán is rendkívüli katonai követséggel fogja magát képviseltetni. A diplomáciai testület donerje Montebello gróf francia nagykövet lesz, a ki mellett azonban, mint tegnap már szintén említettük, a francziákat Boádefre és Dávu tábornokok vezetése mellett külön küldöttség is képviselni fogja. Mint a Figaro értesül, a koronázási ünnepségek alkalmából Moszkvában még soha nem látott pompát fognak kifejteni, de egyuttal még soha nem hallott drágaság is fog uralkodni. A lakások legnagyobb része már mostantól kezdve le van foglalva s a 8—10 szerezsen fölemelt lakásbért is már mostantól kezdve fizetik. A drágaságról némi fogalmat nyújthat, hogy egy kétlovas landauer fogatnak kibérlési ára május hónapra 1800 rubel.

48-as honvédek a millenniumon.

Budapest, január 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A 48-as honvédek az ezredéves ünnep alkalmából díszfelvonulást terveznek a király elé. A budai honvédszobor leleplezéséről elmaradt ünnepélyes hódolat nyilvánítás volna ez. Eleinte honvéddisruhában akartak felvonulni, erről a tervről azonban a költségek miatt minap lemondottak. Most a tervet újból fölvetek, úgy módosítva, hogy a díszmenetet polgári ruhában tartásuk meg.

Feloszlott szocialista kör.

Budapest, január 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A magyarországi szocializmusok „Vítakör“, melyet maguk a munkások anarchisztikus tüzelmekkel vádoltak, feloszlott mert a belügyminiszter a kör alapszabályait nem hagyta jóvá és működését betiltotta.

Letartóztatott pópá.

Budapest, jan. 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Belgrádból telegrafálják: Szerb lapok jelentése szerint Michailovic Christophor nostari orthodox pópánál házkutatást tartottak, minek következtében a pópát letartóztatták. A pópát büntetendő cselekmény elkövetésével vádolják, különösen pedig azt állítják róla, hogy az ottani hitközség és metropolita közti viszályt ő idézte elő.

Arton kiadatása.

Budapest, január 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A Panama botrányok hirdett hősnék Arttonnak kiadási ügyét a napokban tárgyalta a londoni legfőbb bíróság s a védőbeszéd meghallgatása után a határozathozatal bizonytalan időre elhalasztotta. Az Echo des Paris szerint ez az elhalasztás annak a jele, hogy az angolok épp olyan kevéssé fogják kiadni Artton, mint a hogy nem adták ki a panama-botrányok másik hőst Herz Kornél doktort. Ha ez a jóslat megvalósul, nehéz kö esik le a francia politikában előkelő szerepet játszó számos, egyé, niség szivéről, akik rettegnek, hogy Artton, ha Párisba hozzák, meg fogja nevezni őket a megvesztegetett 104 képviselő között.

Zavargások Keleten.

Budapest, január 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Salonikiból jelentik: Szerb részről terjesztett ama hírek ellenében, melyek azt jelentették, hogy Üskübben a karácsonyi ünnepek alatt zavargás lett volna, az Üskübben megjelenő „Kosovo“ című hivatalos lap arról biztosít, hogy az orthodox karácsonyi ünnepek az egész országban a legnagyobb csendben és minden rendzavarás nélkül multak el.

0209. 1895.

A párdányi főszolgabírótól

Pályázati hirdetmény.

Torontálmegye tekintetes törvényhatósági bizottsága folyó évi 1754 kgy. 33085/95. sz. a. hozott határozatával a német-párdányi községi körállatorvosi állást, melyhez Német-Párdány, Szerb-Párdány, O Telek, Fény, Magyar-Ittebe, Szerb-Ittebe és Jánosföld, továbbá az újpécsi községi körállatorvosi állást, melyhez Újpécs, Dinvás, Magyar-Szent-Márton, Szerb-Szent-Márton, Ivanda, Gyúlvész és Csebeza községek tartoznak, külön 400—400 frtnyi s a nevezett községek által fizetendő évi javadalmazással rendszerezette, melylyel az évi fizetésen kívül a körállatorvosi állások szervezéséről szóló megyei szabályrendelet 10. és következő §§-aiban megállapított mellékjövendelmekis egybekötvék.

Felhivatnak tehát mindazon állatorvosok, kik ezen állásokra pályázni óhajtanak, miszerint az 1883. évi I. t. cz. értelmében kellőleg felszerelt folyamodványait 1896. évi január hó 31-ig alolított főszolgabíróságnál benyujtsák.

Párdányban 1895. decz. hó 26-án.

Torontálmegyi párdányi
főszolgabírói hivatala.

22—3.2

Meghívó.

Az I. nagybecskereki magyar katonai hadastyán- és betegsegélyző egyesület 1896. évi február hó 2-án, vasárnap délután 2 órakor a városház nagytermében ez évi

rendes közgyűlését

tartja, amelyre az egyleti rendes és pártoló tagok ezennel meghivatnak.

T Á R G Y:

1. Az 1895. évi számadás letárgyalása.
2. Elnök megválasztása 1 évre.
3. A kilépés folytán megüresedett felügyelő bizottsági tagok állásai betöltése.
4. Esetleges indítványok.

Nagybecskereken, 1896. évi január hó 17-én.

Stern Sándor,
h. elnök.

90—2.1

Seypoldt,
titkár.

11355. tklvi sz. 1895.

Arverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbíróság mint tklvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár mint végrehajtónak Joczkovits férj. Koledin Miléva, kk. Joczkovits Gyuka, Kata, Szósa és Zsivin és Kikity Péra aracs lakosok végrehajtást szenvedők elleni 369 frt 92 kr és jár. iránti végrehajtási ügyében Kikity Péra veszélyére a területén levő Aracs község határában fekvő 104. sz. tjkvben foglalt A. I. 1. sorsz. alatt felvett (115—116.) hrsz. 400 □ öl területű beltelek és 93. öisz. ház 515 frt kikialtási árban 1896. évi február hó 29-ik napjának délelőtt 9 órakor Aracs községében arverés alá fog bocsájtani és a kikialtási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikialtási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában jelzett s óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a má-

sodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt mindig az árverés napjától számított 6% kamattal együttesen a törökbecsei kir. adóhivatalnál mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbíróság telekkönyvi irattárában és Aracs község előljáráóságánál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén, a kir. járásbíróság, mint tklvi hatóságnál 1895. évi decz. hó 10-én.

Jakabffy,
kir. járásbíró.

89—1.1

12264. sz. tklvi 1895.

Arverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Petrovics Mija és Tadea melenczei lakos végrehajtást szenvedők elleni 362 frt 95 kr iránti végrehajtási ügyében a területen levő Melencze község határában fekvő 34. sz. tjkvben foglalt A. I. (57—58) hrsz. és 26. öisz. ir. sz. alatt felvett ház és beltelek, mely ingatlan az 1894. évi márczius hó 8-án megtartott árverés alkalmával Dr. Karatur Arthur nagybecskereki lakos, mint legtöbbet ígérő javára 61 frt vételárban leütett, a nagybecskereki kir. pénzügyigazgatóság kérelme folytán imént nevezett késedelmes vevő kárára és veszélyére 400 frt kikialtási árban 1896. évi február hó 7-ik napjának délelőtt 11 órakor Melencze községében újbol árverés alá fog bocsájtani és a kikialtási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikialtási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42. §-ában jelölt és árfolyammal számított és 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8-ában jelzett és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt, mindig az árverés napjától számított 6% kamattal együttesen a törökbecsei kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbíróság telekkönyvi helyiségében és Melencze község előljáráóságánál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén, 1895. évi decz. hó 5-én a kir. járásbíróság, mint tklvi hatóságnál.

Szabó,
kir. aljbiró.

92—1.1

Házeldadás.

A nagykikinda—nagybecskereki vasuti indóházzal szemben levő, 4 utcazi szoba, fa-, éléskamra stbből álló, 30/31. számú házak szabad kézből eladó.

Bővebb felvilágosítást nyújt a tulajdonos:

63—1.1

Lehmann Mihály.

12607. sz. tklvi 1895.

Arverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. jbiróság mint tklvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak, Lozanity Atya és Mladen melenczei lakosok végrehajtást szenvedők elleni 1018 frt 41¹/₂ kr iránti végrehajtási ügyében a területén levő Melencze község határában fekvő s a melenczei 1274. számú kataszteri birtokivben foglalt „Velike ilye“ dűlőben fekvő 14194. hrsz. a. felvett 3. h. 218 □-öl területű nem telekkönyvezett überland föld, mely ingatlanok a Melenczén 1895. évi január hó 21-én megtartott árverés alkalmával Lozanity Zsiva melenczei lakos mint legtöbbet ígérő javára 300 frt vételárban leütettek, a nagybecskereki pénzügyigazgatóság kérelme folytán fent nevezett késedelmes vevő kárára és veszélyére 320 frt kikialtási árban 1896. évi február hó 10-ik napjának d. e. 9 órakor Melencze községében újbol árverés alá fog bocsájtani és a kikialtási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikialtási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelölt és árfolyammal számított és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában jelzett és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt mindig az árverés napjától számított 6% kamattal együttesen a törökbecsei kir. adóhivatalnál, mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni, és a vétel után járó kincstári illetéke viselni.

A bánatpénz az utolsó részletben fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbíróság tklvi irattárában és Melencze község előljáráóságánál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén, a kir. ibiróság mint tklvi hatóságnál 1895. évi november hó 28-ikán.

Szabó,
kir. aljbiró.

92—1.1

A kőbányai**KIRÁLYSÖRFŐZŐ****részvénytársaság**

tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy sör-gyártmányainak elárusítását megkezdte és azokat:

Ászok, Király, Márcziusi és Bajorsör

elnevezéssel hordókban és palaczkokban hozza forgalomba.

☛ Kivánatra árjegyzék ingyen és bérmentve. ☛

Kizárólagos képviselőlet Nagy-Becskek és vidékére:

Hirtenstein M. Nagy-Becskek.

(40—408)